

**Міжнародний досвід засвідчує доцільність імплементації в Україні
таких заходів державної політики повоєнного відновлення, що
історично підтвердили свою ефективність:**

- «перезавантаження» політичної системи та економічної моделі розвитку на засадах зміцнення демократії, у тому числі – економічної; підвищення ефективності правової системи та прозорості в державному управлінні, посилення відповідальності за прийняття управлінських рішень;
- залучення міжнародних управлінських структур до прийняття рішень та контролю за розподілом і використанням коштів зовнішньої допомоги на засадах розподілу повноважень із державними органами управління відновленням економіки України та збереження суб'єктності України в прийнятті рішень щодо пріоритизації проєктів відновлення; поєднання внутрішніх і зовнішніх джерел фінансування відбудови та поетапність їх залучення;
- запровадження системи стратегічного планування, що базується на визначенні пріоритетів, механізмів та засобів реалізації; передбачає жорсткий контроль виконання; має обґрунтування із залученням технократів, представників великого бізнесу (виконавців), науковців (експертів), міжнародних донорів; містить розбивку по напрямках і термінах, а також узгодження складових (горизонтальне) і рівнів (вертикальне), ресурсне та інституційне забезпечення;
- демонополізація ринку та створення сприятливого екосередовища для розвитку бізнесу, що передбачає як антимонопольні заходи, так і дерегуляцію бізнес-процесів; протекціонізм розвитку галузей-драйверів економічного зростання та підтримка місцевого виробництва, локальних ланцюгів переробки;
- структурна політика, орієнтована на підтримку експортоорієнтованого виробництва продукції кінцевого споживання з високою доданою вартістю; створення системи запобіжників від потенційного ризику монокультурного розвитку, консервації аграрно-сировинного типу господарювання та, відповідно, геополітичного й гео економічного узалежнення країни;
- залучення великого бізнесу до проєктів відбудови з метою реалізації потенціалу національних корпорацій для посилення стійкості національної економіки та нарощування технологічної конкурентоспроможності;
- надання допомоги вимушеним переселенцям землею і субсидіями, а також у реалізації права на працю за професією;
- сприяння розвитку дрібних селянських та фермерських господарств (у тому числі - спілок фермерів та кооперативів) для зміцнення продовольчої безпеки на локальному рівні, розбудови коротких агропродовольчих ланцюгів;
- поєднання завдань відбудови із завданнями інтеграції України у внутрішній ринок ЄС, включення в міжнародні потоки товарів і капіталів та переорієнтація векторів зовнішньоекономічної діяльності з урахуванням нових реалій;
- фінансування науки як основи становлення та розвитку економіки знань, залучення наукових інституцій до розроблення стратегії та планів відбудови.